

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSAVGJERD nr. 854/2005/EF

2008/EØS/62/28

av 11. mai 2005

om skiping av eit fleirårig fellesskapsprogram om fremjing av sikrere bruk av Internett og ny direktekopla teknologi(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNIONEN HAR —

analyse og spreing av god praksis, referansemåling og eit system for samordning av e-politikk.

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet, særleg artikkel 153 nr. 2,

med tilvising til framlegget frå Kommisjonen,

med tilvising til fråsegna frå Det europeiske økonomi- og sosialutvalet⁽¹⁾,

etter samråd med Regionutvalet,

etter den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 251 i traktaten⁽²⁾, og

ut frå desse synsmåtane:

- 1) Utbreiinga av Internett og bruken av ny teknologi som t.d. mobiltelefonar aukar framleis kraftig i Fellesskapet. Samstundes finst det framleis farar, særleg for barn, misbruken av teknologien held fram og nye farar og ny misbruk dukkar opp. For å oppmuntre til betre utnytting av Internett og ny direktekopla teknologi trengst det òg tiltak for å fremje sikrere bruk og verne sluttbrukarar mot uønskt innhald.
- 2) Handlingsplanen «e-Europa 2005», som er ei vidareutvikling av Lisboa-strategien, tek sikte på å fremje tenester, program og innhald som er sikre og byggjer på ein allment tilgjengeleg breibandinfrastruktur. Måla er m.a. ein sikker informasjoninfrastruktur, utvikling,

- 3) Det regelverket som no vert utarbeidd på fellesskapsplan for å handtere utfordringane i samband med digitalt innhald i informasjonssamfunnet, omfattar føresegnar om direktekopla tenester, særleg føresegnene i direktivet om personvern og elektronisk kommunikasjon⁽³⁾ om kommersiell e-post som det ikkje er bede om, og føresegnene i direktivet om elektronisk handel⁽⁴⁾ om viktige sider ved ansvaret til tenesteytande mellommenn, og tilrådingar til medlemsstatane, til industrien og dei partane som det gjeld og til Kommisjonen, saman med retningslinjene om vern av mindreårige i rekommendasjon 98/560/EF⁽⁵⁾.

- 4) Det vil framleis vere krav om tiltak både med omsyn til innhald som kan vere skadeleg for barn eller er uønskt av sluttbrukaren, og til ulovleg innhald, særleg barnepornografi og rasistisk materiale.
- 5) Det er ønskjeleg å oppnå internasjonal semje om rettsleg bindande grunnreglar, men dette vil ikkje vere lett. Sjølv om det vert oppnådd semje, vil ikkje dette i seg sjølv vere nok til å sikre at reglane vert gjennomførde eller at personar som er utsette for fare, vert verna.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 149 av 11.6.2005, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 17/2006 av 27. januar 2006 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlege områder utenfor de fire friheter, se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 17 av 30.3.2006, s. 22.

⁽¹⁾ Fråsegn gjeven 16. desember 2004 (enno ikkje offentleggjort i TEU)

⁽²⁾ Europaparlamentsfråsegn av 2. desember 2004 (enno ikkje offentleggjort i TEU), og rådsavgjerd av 12. april 2005.

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/58/EF av 12. juli 2002 om behandling av personopplysninger og personvern i sektoren for elektronisk kommunikasjon (TEF L 201 av 31.7.2002, s. 37).

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/31/EF av 8. juni 2000 om visse rettslige aspekter ved informasjonssamfunnstjenester, særlig elektronisk handel, i det indre marked (TEF L 178 av 17.7.2000, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådsrekommendasjon 98/560/EF av 24. september 1998 om utviklingen av europeisk industris konkurransevne på området audiovisuelle tjenester og informasjonstjenester, gjennom utarbeidelsen av nasjonale rammer som tar sikte på å nå sammenlignbar og effektivt beskyttelse av mindreårige og menneskeverdet (TEF L 270 av 7.10.1998, s. 48).

- 6) Gjennom handlingsplanen for eit sikrere Internett (1999-2004), som vart vedteken ved vedtak 276/1999/EF⁽¹⁾, har Fellesskapet gjeve støtte som har medverka til å fremje ei rekkje initiativ på ein vellukka måte og skapt europeisk meirverdi. Med ytterlegare støtte vil nye initiativ kunne byggje på det arbeidet som alt er gjort.
- 7) Det trengst framleis praktiske tiltak som skal oppmuntre til at ulovleg innhald vert meldt til dei som kan handsame det, oppmuntre til at resultatane av filterteknologien vert målt og til referansemåling av denne teknologien, spreie best mogleg praksis for åtferdsreglar i samsvar med normer som det er allmenn semje om, og informere og undervise foreldre og barn om korleis dei best og på ein sikker måte kan utnytte potensialet til ny direktekopla teknologi.
- 8) Det er svært viktig at medlemsstatane sjølve gjer tiltak i samarbeid med ulike aktørar frå nasjonale, regionale og lokale styresmakter, nettoperatarar, foreldre, lærarar og skuleadministratorar. Fellesskapet kan stimulere til best mogleg praksis i medlemsstatane ved å ta på seg ei rettleiarrolle både innanfor Den europeiske unionen og på internasjonalt plan, og ved å gje støtte til referansemåling, samankopling av nett og bruksretta forskning på europeisk plan.
- 9) Internasjonalt samarbeid er òg særskild viktig og kan stimulerast, samordnast, formidlast og gjennomførast ved tiltak gjennom fellesskapsstrukturane for samankopling av nett.
- 10) Dei tiltaka som Kommisjonen har fullmakt til å vedta i medhald av den gjennomføringsstyresmakta han har fått ved denne avgjerda, er i hovudsak forvaltningstiltak som er knytte til gjennomføringa av eit program med store budsjettmessige følgjer i medhald av artikkel 2 bokstav a) i rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmeleg reglar for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen⁽²⁾. Desse tiltaka bør difor vedtakast etter den framgangsmåten med forvaltingsutval som er nemnd i artikkel 4 i den nemnde avgjerda.
- 11) Kommisjonen bør sikre at det er komplementaritet og samverknad med andre fellesskapsinitiativ og –program på dette området, m.a. ved å ta omsyn til det arbeidet som er gjort av andre organ.
- 12) I denne avgjerda er det for heile det tidsrommet som programmet varer, fastsett ei finansiell ramme som utgjer det viktigaste referansegrunnlaget for budsjettstyresmakta ved den årlege budsjetthandsaminga, slik det er definert i nr. 33 i den tverrinstitusjonelle avtala av 6. mai 1999 mellom Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om budsjett disiplin og betre budsjett handsaming⁽³⁾.
- 13) Eitersom måla for denne avgjerda, som er å fremje sikrare bruk av Internett og ny direktekopla teknologi og å motkjempe ulovleg innhald og innhald som sluttbrukaren ikkje ønskjer, ikkje kan nåast i tilstrekkeleg grad av medlemsstatane fordi dei aktuelle problema er av ein tverrnasjonal karakter, og difor på grunn av det europeiske omfanget og verknadene av tiltaka, betre kan nåast på fellesskapsplan, kan Fellesskapet vedta tiltak i samsvar med nærleiksprinsippet slik det er fastsett i artikkel 5 i traktaten. I samsvar med prinsippet om rimeleg samhøve, slik det er fastsett i den nemnde artikkelen, går ikkje denne avgjerda lenger enn det som er naudsynt for å nå desse måla.
- 14) Denne avgjerda respekterer dei grunnleggjande rettane og etterlever særleg dei prinsippa som er sannkjende i Pakta til Den europeiske unionen om grunnleggjande rettar, særleg artikkel 7 og 8 —

TEKE DENNE AVGJERDA:

Artikkel 1

Målet for programmet

1. Ved denne avgjerda vert det skipa eit fellesskapsprogram for tidsrommet 2005-2008 for å fremje sikrare bruk av Internett og ny direktekopla teknologi, særleg for barn, og for å kjempe mot ulovleg innhald og innhald som sluttbrukaren ikkje ønskjer.

Programmet skal kallast «Sikrere Internett pluss» (heretter kalla «programmet»).

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsvedtak nr. 276/1999/EF av 25. januar 1999 om vedtaking av ein fleirårig fellesskapshandlingsplan for å fremje sikrare bruk av Internett og ny direktekopla teknologi ved motkjemping av ulovleg og skadeleg innhald, hovudsakleg med omsyn til vern av barn og mindreårige (TEF L 33 av 6.2.1999, s. 1). Vedtaket sist endra ved vedtak nr. 787/2004/EF (TEU L 138 av 30.4.2004, s. 12).

⁽²⁾ TEF L 184 av 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ TEF C 172 av 18.6.1999, s. 1. Avtala endra ved europaparlaments- og rådsavgjerd 2003/429/EF (TEU L 147 av 14.6.2003, s. 25).

2. For å nå måla for programmet, som er nemnde i nr. 1, vil følgjande tiltak verte gjorde:

- a) motkjemping av ulovleg innhald,
- b) handtering av uønskt og skadeleg innhald,
- c) fremjing av eit sikrere miljø,
- d) haldningsskapande tiltak.

Den verksemda som skal gjennomførast under desse tiltaka, er fastsett i vedlegg I.

Programmet skal gjennomførast i samsvar med vedlegg III.

Artikkel 2

Deltaking

1. Juridiske personar som er etablerte i medlemsstatane, kan ta del i programmet.

Juridiske personar som er etablerte i kandidatstatar i samsvar med tosidige avtaler som alt finst eller skal inngåast med desse statane, kan òg ta del i programmet.

2. Juridiske personar som er etablerte i EFTA-statar som er avtalepartar til EØS-avtala, kan ta del i programmet i samsvar med føresegnene i protokoll 31 til den nemnde avtala.

3. Juridiske personar som er etablerte i tredjestatar, og internasjonale organisasjonar, kan ta del i programmet utan å få økonomisk støtte frå Fellesskapet innanfor ramma av programmet, dersom slik deltaking røytnleg medverkar til gjennomføringa av programmet. Avgjerda om at slik deltaking kan tillatast, skal takast i samsvar med den framgangsmåten som er nemnd i artikkel 4 nr. 2.

Artikkel 3

Kompetanseområda til Kommissjonen

1. Kommissjonen skal vere ansvarleg for å gjennomføre programmet.

2. Kommissjonen skal utarbeide eit arbeidsprogram på grunnlag av denne avgjerda.

3. Ved gjennomføringa av programmet skal Kommissjonen, i nært samarbeid med medlemsstatane, syte for at det generelt er i samsvar med og utfyller annan relevant fellesskapspolitikk og andre relevante program og tiltak, særleg fellesskapsprogramma for forskning og teknologisk utvikling og programma Daphne II⁽¹⁾, Modinis⁽²⁾ og eContentplus⁽³⁾.

4. Kommissjonen skal handle i samsvar med den framgangsmåten som er nemnd i artikkel 4 nr. 2, med omsyn til:

- a) vedtaking og endringar av arbeidsprogrammet,
- b) fordeling av budsjettutgifter,
- c) fastsetjing av kriteria for og innhaldet i innbydingar til framlegg, i samsvar med dei måla som er fastsette i artikkel 1,
- d) vurdering av prosjektframlegg med sikte på fellesskapsfinansiering, som følgje av utlyste innbydingar til framlegg, når det pårekna fellesskapstilskotet er på 500 000 euro eller meir,
- e) alle unntak frå dei reglane som er fastsette i vedlegg III,
- f) gjennomføring av tiltak for vurdering av programmet.

5. Kommissjonen skal gje det utvalet som er nemnt i artikkel 4, melding om framdrifta i gjennomføringa av programmet.

Artikkel 4

Utval

1. Kommissjonen skal få hjelp av eit utval.
2. Når det vert vist til dette nummeret, skal artikkel 4 og 7 i avgjerd 1999/468/EF nyttast, samstundes som det vert teke omsyn til føresegnene i artikkel 8 i den nemnde avgjerda.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsavgjerd nr. 803/2004/EF av 21. april 2004 om vedtaking av eit fellesskapshandlingsprogram (2004-2008) for å forebyggje og motkjempe vald mot barn, ungdom og kvinner, og for å verne offer og risikogrupper (Daphne II-programmet) (TEU L 143 av 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsvedtak nr. 2256/2003/EF av 17. november 2003 om vedtaking av eit fleirårig program (2003-2005) for overvaking av handlingsplanen e-Europa 2005, spreiding av god praksis og betring av nett- og informasjonstryggleiken (MODINIS) (TEU L 336 av 23.12.2003, s. 1). Vedtaket endra ved avgjerd nr. 787/2004/EF.

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 456/2005/EF av 9. mars 2005 om opprettelse av et flerårig fellesskapsprogram for å gjøre digitalt innhold i Europa mer tilgjengelig, mer anvendelig og enklere å utnytte (TEU L 79 av 24.3.2005, s. 1).

Det tidsrommet som er fastsett i artikkel 4 nr. 3 i avgjerd 1999/468/EF, skal vere tre månader.

3. Utvalet fastset møteføresegnene sine.

Artikkel 5

Overvaking og vurdering

1. For å sikre at fellesskapsstøtta vert nytta på ein effektiv måte, skal Kommisjonen syte for at det vert utført førehandsvurdering, oppfølging og etterfølgjande vurdering av dei tiltaka som vert gjennomførde i medhald av dette vedtaket.

2. Kommisjonen skal overvake gjennomføringa av prosjekt som er sette i verk i medhald av programmet. Kommisjonen skal vurdere korleis prosjekta er vortne gjennomførde og kva verknad gjennomføringa har hatt, slik at han kan avgjere om dei opphavlege måla er vortne nådde.

3. Kommisjonen skal innan midten av 2006 leggje fram for Europaparlamentet, Rådet, Det europeiske økonomi- og sosialutvalet og Regionutvalet ein rapport om gjennomføringa av dei tiltaka som er nemnde i artikkel 1 nr. 2. I denne samanhengen skal Kommisjonen gjere greie for om summen for 2007-2008 er i samsvar med dei finansielle overslaga. Kommisjonen skal eventuelt gjere dei tiltaka som er naudsynte innanfor ramma av budsjetthandsaminga for 2007-2008, for å sikre at dei årlege løyvingane er i samsvar med dei finansielle overslaga.

Kommisjonen leggje fram ein sluttvurderingsrapport når programmet er avslutta.

4. Kommisjonen skal sende over til Europaparlamentet og Rådet konklusjonane frå den kvantitative og kvalitative vurderinga, saman med eventuelle høvelege framlegg til endringar av denne avgjerda. Resultata skal sendast over før utkastet til det allmenne budsjettet til Den europeiske unionen for høvesvis 2007 og 2009 vert lagt fram.

Artikkel 6

Finansielle føresegner

1. Den finansielle ramma for gjennomføringa av fellesskapstiltaka i medhald av denne avgjerda for tidsrommet 1. januar 2005-31. desember 2008, vert med dette fastsett til 45 millionar euro, der 20 050 000 euro skal dekkje tidsrommet fram til 31. desember 2006.

For tidsrommet etter 31. desember 2006 skal denne summen reknast som stadfesta dersom han for denne fasen stemmer overeins med dei finansielle overslaga som gjeld for det tidsrommet som tek til i 2007.

Dei årlege løyvingane for tidsrommet 2005-2008 skal godkjennast av budsjettstyresmakta innanfor ramma av dei finansielle overslaga.

2. I vedlegg II er det ført opp ei rettleiande utgiftsfordeling.

Artikkel 7

Iverksetjing

Denne avgjerda tek til å gjelde den dagen ho vert kunngjord i *Tidend for Den europeiske unionen*.

Utferda i Strasbourg, 11. mai 2005.

For Europaparlamentet
J. P. BORRELL FONTELLES
President

For Rådet
N. SCHMIT
Formann

VEDLEGG I

TILTAK

1. Tiltak 1: motkjemping av ulovleg innhald

Gjennom direktelinjer kan ålmenta melde frå om ulovleg innhald. Frå direktelinjene vert rapportane sende vidare til det rette organet som kan gjere tiltak (ein Internett-tenesteleverandør, politiet eller ei anna direktelinje). Sivile direktelinjer utfyller direktelinjene til politiet, der slike finst. Desse har likevel ei anna rolle enn direktelinjene til dei styresmaktene som har ansvaret for handheving av lova, ettersom dei ikkje medverkar til å granske brotsverk eller arrestere eller reise sak mot lovbrytarar. Dei kan utgjere senter for fagkunnskap som kan gje råd til Internett-tenesteleverandørar om kva innhald som kan vere ulovleg.

Det eksisterande direktelinjenettet er ein unik struktur som ikkje ville ha vorte skipa utan fellesskapsstøtte. Slik det er påpeikt i vurderingsrapporten frå 2002 om handlingsplanen for eit sikrere Internett, har dette nettet hatt stor framgang når det gjeld å få nye medlemmer, og har eit internasjonalt omfang. For at potensialet til dette nettet skal kunne utviklast fullt ut, er det naudsynt å sikre at nettet og samarbeidet dekkjer heile Europa, og å auke effektiviteten gjennom utveksling av opplysningar, best mogleg praksis og røynslar. Fellesskapsmidlar bør òg nyttast til å auke kjennskapen til direktelinjene blant ålmenta, slik at linjene kan verte meir effektive.

Direktelinjer som vert valde ut etter ei innbyding til framlegg, vil få midlar for verte knutepunkt i nettet og for å samarbeide med dei andre knutepunkta innanfor det europeiske direktelinjenettet.

Om naudsynt kan det gjevast støtte til telefonhjelpelinjer der barn kan uttrykkje uro over ulovleg og skadeleg innhald på Internett.

For å vurdere effektiviteten til direktelinjer bør det takast omsyn til fleire indikatorar. Kvalitative og kvantitative opplysningar bør samlast inn om skipinga og drifta av direktelinjer, talet på nasjonale knutepunkt, den geografiske dekinga i medlemsstatane, talet på rapportar som er mottekne, talet på og røynslenivået til direktelinjepersonalet, innkomne meldingar som er sende over til dei offentlege styresmaktene og Internett-tenesteleverandørane for at desse kan gjere tiltak, og, i den grad det er mogleg, tiltak som vert gjorde som ei følge av dette, særleg talet på og typen nettsider som er vortne trekte tilbake av Internett-tenesteleverandørar som følgje av informasjonen frå direktelinjene. Dersom det er mogleg, bør desse opplysningane offentleggjerast og sendast over til dei rette styresmaktene.

For at programmet skal vere effektivt, er det krav om at direktelinjer vert innførde i alle medlemsstatar og kandidatstatar som ikkje har slike frå før. Desse nye direktelinjene må integrerast snøgt og effektivt i det eksisterande europeiske direktelinjenettet. Det bør stimulerast til at prosessen med innføring av direktelinjer skal verte snøggare. Sambandet mellom dette nettet og direktelinjer i tredjestatar (særleg i andre europeiske statar der ulovleg innhald vert lagra eller produsert), bør fremjast slik at det vert mogleg å utvikle felles metodar og å overføre fagkunnskap og best mogleg praksis. I samsvar med nasjonal lovgjeving og der det er høveleg og naudsynt, må ordningane for samarbeid mellom sivile direktelinjer og styresmakter som har ansvaret for handheving av lova, verte endå betre, t.d. gjennom utvikling av åtferdsreglar for slike direktelinjer. Det kan eventuelt vere naudsynt med juridisk og teknisk opplæring av direktelinjepersonalet. Det skal vere obligatorisk for direktelinjene å ta aktivt del i samankopling av nett og verksemd over landegrensene.

Direktelinjer bør vere knytte til medlemsstatsinitiativ, støttast på nasjonalt plan og vere økonomisk levedyktige for å at drifta deira skal vere sikra etter at dette programmet går ut. Samfinansiering er meint for sivile direktelinjer og vil difor ikkje verte ytt til direktelinjer som vert drivne av politiet. Direktelinjene skal gjere det klart for brukarane kva som er skilnaden mellom verksemda deira og verksemda til dei offentlege styresmaktene, og gjere dei merksame på at det òg finst andre måtar å rapportere ulovleg innhald på.

For å oppnå størst mogleg innverknad og effektivitet med tilgjengelege midlar, må direktelinjenettet drivast så effektivt som mogleg. Dette er lettast å oppnå ved at nettet får eit samordnande knutepunkt som vil gjere det lettare å sameine direktelinjene, slik at det kan utarbeidast retningslinjer, arbeidsmetodar og praksis på europeisk plan som respekterer dei grensene som nasjonal lovgjeving pålegg dei einskilde direktelinjene.

Det samordnande knutepunktet skal

- fremje nettet som ein heilskap for å gjere det meir synleg på europeisk plan og auke medvitet om det i Den europeiske unionen, t.d. ved å gje det ein felles identitet og eit felles tilgangspunkt som gjev lett tilgang til den rette nasjonale kontakten,

- ta kontakt med høvelege organ med sikte på å utvide nettdekkinga i medlemsstatane og kandidatstatane,
- gjere drifta av nettet meir effektiv,
- utarbeide retningslinjer for best mogleg praksis for direktelinjene og tilpasse dei til ny teknologi,
- organisere jamleg utveksling av informasjon og røynsler mellom direktelinjene,
- stille til rådvelde ei gruppe sakkunnige som kan gje råd og rettleiing ved skiping av nye direktelinjer, særleg i kandidatstatar,
- sikre samarbeid med direktelinjer i tredjestatar,
- halde ved lag eit nært samarbeid med det samordnande knutepunktet for haldningsskapande arbeid (sjå nr. 4 nedanfor) for å sikre samanheng og effektivitet i programmet som heilskap og for å gjere ålmenta meir merksam på direktelinjene,
- ta del i forumet for eit sikrere Internett og andre relevante tilskipingar, og samordne innsatsen til og tilbagemeldingane frå direktelinjene.

Det samordnande knutepunktet vil overvake effektiviteten til direktelinjene og samle inn nøyaktig og meningsfull statistikk om drifta deira (talet på og typen rapportar som er mottekne, tiltak som er gjorde, resultat osv.). Desse statistikkane bør kunne jamførast i alle medlemsstatane.

Direktelinjenettet bør sikre dekking og utveksling av rapportar om dei viktigaste typene urovekkjande ulovleg innhald – dvs. ikkje berre barnepornografi. Ulike ordningar og fagkunnskapar kan vere naudsynte for å handtere andre område som t.d. rasistisk innhald, som kan innebere at andre typar knutepunkt handterer dei ulike emna. Ettersom dei finansielle og administrative ressursane til programmet er avgrensa, er det ikkje sikkert at alle slike knutepunkt vil få støtte, og støtta vil kanskje måtte nyttast til å styrkje rolla til det samordnande knutepunktet på desse områda.

2. Tiltak 2: Handtering av uønskt og skadeleg innhald

I tillegg til tiltak for motkjemping av ulovleg innhald ved kjelda kan brukarar — ansvarlege vaksne når brukarane er mindreårige — ha bruk for tekniske verktøy. Tilgangen til desse verktøya kan fremjast for å gjere det mogleg for brukarane å avgjere sjølve korleis dei vil handtere uønskt og skadeleg innhald (medråderett for brukarane).

Det bør stillast fleire midlar til rådvelde for å auke mengda av tilgjengeleg informasjon om korleis programvare og filtreringstenester verkar og kor effektive dei er, slik at brukarane kan gjere valet sitt på eit velinformert grunnlag. Brukarorganisasjonar og vitskaplege forskingsinstitutt kan vere verdfulle partnarar i denne innsatsen.

Klassifiseringssystem og kvalitetsmerking kan, saman med filtreringsteknologi, gjere det lettare for brukarane å velje kva innhald dei ønskjer å ta imot, og gje europeiske foreldre og lærarar den informasjonen som er naudsynt for å ta avgjerder i samsvar med kulturelle og språklege verdiar. På grunnlag av resultatata frå tidlegare prosjekt kan det gjevast midlar til prosjekt som har som mål å tilpasse klassifiseringssystem og kvalitetsmerking slik at det vert teke omsyn til tilnærminga av teknologien innanfor telekommunikasjon, audiovisuelle medium og informasjonsteknologi, og det kan gjevast midlar til initiativ for eigenkontroll som aukar pålitsgraden til eiga merking, og til tenester til vurdering av sjølvklassifiseringsmerke. Det kan verte naudsynt med ein større innsats for å oppmuntre innhaldsleverandørar til å nytte klassifiseringssystem og kvalitetsmerking.

Det er ønskjeleg at det alt ved utviklinga av ny teknologi vert teke omsyn til tryggleiken til dei barna som nyttar han, i staden for å prøve å handtere følgjene av den nye teknologien etter at han er teken i bruk. Tryggleiken til sluttbrukaren er eit kriterium som det skal takast omsyn til, saman med tekniske og kommersielle vurderingar. Ein måte å gjere dette på er å oppmuntre til utveksling av synspunkt mellom barneverdsspesialistar og teknisk sakkunnige. Det skal likevel takast omsyn til at ikkje alle produkt som er utvikla for ei direktekopla verd, er meinte for barn.

Programmet vil difor gje støtte til teknologiske tiltak som dekkjer behova til brukarane, og som gjer det mogleg for dei å avgrense mengda av uønskt og skadeleg innhald og å handtere uønskte e-postmeldingar som dei mottek, i tillegg til å

- vurdere kor effektiv den tilgjengeleg filtreringsteknologien er, og gje denne informasjonen til ålmenta på ein klar og enkel måte som gjer det lettare å samanlikne,
- lette og samordne utvekslinga av informasjon og best mogleg praksis med omsyn til effektiv handtering av uønskt og skadeleg innhald,
- auke bruken av innhaldsklassifisering og kvalitetsmerking av nettstader hjå innhaldsleverandørar, og tilpasse innhaldsklassifiseringa og merkinga slik at det vert teke omsyn til at det same innhaldet kan nåast gjennom ulike leveringskanalar (tilnærming),
- om naudsynt, medverke til å gjere filtreringsteknologi lettare tilgjengeleg, særleg på språk som ikkje er tilstrekkeleg dekte av marknaden. Der det er føremålstenleg, bør det sytast for at teknologien som vert nytta, sikrar personvernet i medhald av direktiv 95/46/EF⁽¹⁾ og 2002/58/EF.

Det skal oppmuntrast til bruk av teknologi som medverkar til betre personvern. Verksam i medhald av dette tiltaket vil fullt ut ta omsyn til føresegnene i rådsrammevedtak 2005/222/JHA av 24. februar 2005 om åtak mot informasjonssystem⁽²⁾.

Gjennomføringa av dette tiltaket vil verte nært samordna med tiltak for fremjing av sikrere tilhøve (tiltak for eigenkontroll) og haldningsskapande tiltak (informasjon til ålmenta om korleis uønskt og skadeleg innhald skal handterast).

3. TILTAK 3: fremjing av eit sikrere miljø

Eit system for eigenkontroll som fungerer fullt ut, er eit viktig element for å avgrense straumen av uønskt, skadeleg og ulovleg innhald. Eigenkontroll omfattar ei rekkje komponentar: samråd og tilbørleg representasjon av dei partane som det gjeld, åtferdsreglar, nasjonale organ som lettar samarbeidet på fellesskapsplan, og nasjonal vurdering av rammene for eigenkontroll⁽³⁾. Det trengst framleis fellesskapsinnsats på dette området for å oppmuntre den europeiske Internett-industrien og aktørar innanfor ny direktekopla teknologi til å innføre åtferdsreglar.

Forumet for eit sikrere Internett, som vart utvikla i 2004 innanfor ramma av handlingsplanen for eit sikrere Internett, skal verte eit drøftingsforum som omfattar representantar for industrien, styresmakter som har ansvaret for handheving av lova, avgjerdstakarar og brukarorganisasjonar (t.d. foreldre- og lærarorganisasjonar, barnevernsgrupper, forbrukarvernorgan og organisasjonar som arbeider med borgarrettar og digitale rettar). Det vil utgjere ei plattform der nasjonale organ for felles kontroll og eigenkontroll kan utveksle røynsler og der det vil vere mogleg å drøfte korleis industrien kan ta del i motkjempinga av ulovleg innhald.

Forumet for eit sikrere Internett vil vere eit sentrum for drøftingar mellom sakkunnige og eit utgangspunkt for å skape semje, gjere greie for konklusjonar, tilrådingar, retningslinjer osv. overfor relevante nasjonale og europeiske kanalar.

Forumet for eit sikrere Internett vil omfatte alle tiltaka, og såleis lette drøftingane og stimulere innsats som gjeld ulovleg, uønskt og skadeleg innhald. Forumet kjem til å omfatte plenumsmøte og der det er naudsynt for særlege føremål, arbeidsgrupper med klare mål og fristar, og det vil vere ein møteplass for aktørar frå alle område, medrekna offentlege organ og program, standardiseringsorgan, industrien, kontora til Kommisjonen og brukarorganisasjonar (t.d. foreldre- og lærarorganisasjonar, barnevernsgrupper, forbrukarvernorgan og organisasjonar som arbeider med borgarrettar og digitale rettar). Forumet vil gje personar som driv verksam på nasjonalt og europeisk plan, særleg dei som tek del i program og initiativ i medlemsstatane, høve til å utveksle synspunkt, informasjon og røynsler. Forumet for eit sikrere Internett bør utveksle informasjon og samarbeide med relevante organisasjonar som driv verksam på nærskylde område, t.d. innanfor nett- og informasjonstryggleik.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger (TEF L 281 av 23.11.1995, s. 31). Direktivet endra ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (TEU L 284 av 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ TEU L 69 av 16.3.2005, s. 67.

⁽³⁾ Sjå retningslinjene for gjennomføring på nasjonalt plan av ei ramme for eigenkontroll for vern av mindreårige og menneskeverd innanfor direktekopla audiovisuelle tenester og informasjonstenester i rådsrekommendasjon 98/560/EF.

Forumet for eit sikrere Internett skal ha følgjande mål:

1. Stimulere nettverksarbeid mellom dei aktuelle strukturane innanfor medlemsstatane, og utvikle samband med organ for eigenkontroll utanfor Europa.
2. Stimulere semje og eigenkontroll når det gjeld spørsmål som t.d. kvalitetsklassifisering av nettstader, klassifisering av innhald på tvers av medium og utviding av vurderings- og filtreringsteknikkane slik at dei òg kan omfatte nye typar innhald, t.d. direktekopla spel, og nye former for tilgang, t.d. gjennom mobiltelefonar.
3. Oppmuntre tenesteleverandørar til å utarbeide åtferdsreglar for spørsmål som t.d. korleis framgangsmåtar for varsling og fjerning av innhald skal handsamast på ein oversiktleg og samvitsfull måte, og informere brukarar om sikrare bruk av Internett og om direktelinjer for rapportering av ulovleg innhald.
4. Fremje forskning med omsyn til kor effektive klassifiseringsprosjekta og filtreringsteknologiene er. Brukarorganisasjonar og institutt for vitskapleg forskning kan vere verdifulle partnarar i denne innsatsen.

Resultat og funn frå igangsette og fullførte prosjekt som er samfinansierte gjennom programmet, skal vere ein del av prosessen. Ved å skape ei ope plattform vil forumet medverke til å auke medvitet og trekkje inn kandidatstatar og andre tredjestatar, og såleis fungere som ein internasjonal arena for drøfting av eit verdsomfattande problem. Forumet vil difor sikre at viktige samanslutningar som brukarorganisasjonar (t.d. foreldre- og lærarorganisasjonar, barnevernsgrupper, forbrukarvernorgan og organisasjonar som arbeider med borgarrettar og digitale rettår), industrien og offentlege organ vert medvitne om, rådspurde om og medverkar til å gjere ein innsats for sikrare bruk, både innanfor Fellesskapet og internasjonalt.

Forumet for eit sikrere Internett skal vere ope for deltaking for dei statane som det gjeld utanfor Fellesskapet, og for kandidatstatar. Det internasjonale samarbeidet skal styrkjast gjennom ein rundebordskonferanse som er knytt til forumet, for såleis å sikre ein jamleg dialog om best mogleg praksis, åtferdsreglar, eigenkontroll og kvalitetsklassifisering. Kommisjonen skal syte for at samverknaden med nærskylde forum og liknande initiativ vert utnytta fullt ut.

Gjennom ei tilbodsinnbyding kan det skipast eit sekretariat som skal hjelpe forumet for eit sikrere Internett, medrekna sakkunnige på aktuelle område som kan gjere framlegg om studieemne, førebu arbeidsdokument, leie drøftingar og trekkje konklusjonar.

Ei anna form for verksemd som kan få finansiell støtte på fellesskapsplan, kan t.d. omfatte prosjekt for eigenkontroll med sikte på utarbeiding av åtferdsreglar over landegrensene. Det kan gjevast råd og støtte for å sikre samarbeid på fellesskapsplan gjennom nettverk mellom dei aktuelle organa i medlemsstatane og kandidatstatane og gjennom systematisk revisjon og rapportering av relevante juridiske spørsmål og regelverksspørsmål, for å medverke til utviklinga av metodar for å vurdere og sertifisere eigenkontrollen, for å gje praktisk hjelp til statar som ønskjer å skipe organ for eigenkontroll og for å utvide sambandet med organ for eigenkontroll utanfor Europa.

4. tiltak 4: haldningsskapande tiltak

Haldningsskapande tiltak bør rettast mot ei rekke kategoriar av ulovleg, uønskt og skadeleg innhald (medrekna t.d. innhald som vert rekna som upassande for barn, og rasistisk og framandhatsk innhald), og bør eventuelt ta omsyn til nærskylde spørsmål som gjeld forbrukarvern, datavern og informasjons- og nettryggleik (virus/uønskte e-postmeldingar). Desse bør både omhandle innhald som vert spreidd gjennom Verdsveven, og nye former for interaktiv informasjon og kommunikasjon som følgjer av den snøge utbreiinga av Internett og mobiltelefoni (t.d. likenett-tenester («peer-to-peer»), breibandsvideo, direkte meldingar («instant messaging»), praterom osv.).

Kommisjonen vil halde fram med å gjere tiltak for å oppmuntre til kostnadseffektive måtar for å spreie informasjon til mange brukarar, særleg ved å bruke organisasjonar som har ein mangfaldiggjerande verknad og kanalar for elektronisk formidling, for å nå dei tiltenkte målgruppene. Kommisjonen kan særleg vurdere bruken av massemedium og spreing av informasjonsmateriale til skular og til Internett-kaféar.

Programmet vil gje støtte til høvelege organ som vil verte valde ut etter ei open innbyding til framlegg, til å fungere som haldningsskapande knutepunkt i kvar medlemsstat og kandidatstat, og som kan gjennomføre haldningsskapande tiltak og program i nært samarbeid med alle relevante aktørar på nasjonalt, regionalt og lokalt plan. Eit samordnande knutepunkt vil skape ein europeisk tilleggsverdi, og vere nært knytt opp mot andre knutepunkt for å sikre utveksling av best mogleg praksis.

Organ som ønskjer å fungere som haldningsskapande knutepunkt, må kunne vise at dei har sterk støtte frå dei nasjonale styresmaktene. Dei bør ha eit klart mandat til å lære opp ålmenta i sikrare bruk av Internett og ny direktekopla teknologi eller i medie- og informasjonskunnskap, og må ha dei finansielle ressursane som er naudsynte for å gjennomføre dette mandatet.

Dei haldningsskapande knutepunkta vil få følgjande oppgåver:

- utforme ein samanhengande, intensiv og målretta haldningsskapande kampanje som tek i bruk dei mest føremålstenlege media, samstundes som det vert teke omsyn til best mogleg praksis og røynsler frå andre statar,
- skipe og halde ved lag eit partnerskap (formelt eller uformelt) med dei viktigaste aktørane (offentlege organ, presse- og mediegrupper, samanslutningar av Internett-tilbydarar, brukarorganisasjonar, aktørar innanfor utdanningssektoren) og tiltak på nasjonalt plan med omsyn til sikrare bruk av Internett og ny direktekopla teknologi,
- fremje dialog og utveksle informasjon mellom aktørar frå utdanningssektoren og teknologisektorane,
- eventuelt samarbeide med tiltak på andre område som er knytte til dette programmet, t.d. innanfor eit meir generelt medie- og informasjonskunnskapsområde eller innanfor forbrukarvern,
- informere brukarar om europeisk filtreringsprogramvare og -tenester og om direktelinjer og ordningar for eigenkontroll,
- samarbeide aktivt med andre knutepunkt i det europeiske nettverket gjennom utveksling av informasjon om best mogleg praksis, deltaking i møte og utforming og gjennomføring av ein europeisk metode som vert tilpassa i samsvar med nasjonale språklege og kulturelle tilhøve,
- stille til rådvelde ei gruppe sakkunnige og teknisk støtte som trengst for å skipe nasjonale knutepunkt (nye knutepunkt kan «adopteras» av eit knutepunkt som har meir røynsle).

For å sikre best mogleg samarbeid og effektivitet vil det verte skipa eit samordnande knutepunkt som skal støtte knutepunkta i kvar medlemsstat når det gjeld logistikk og infrastruktur, og såleis sikre at arbeidet vert synleg på europeisk plan og at kommunikasjonen og utvekslinga av røynsler er god, slik at dei røynslene som vert gjorde, straks kan utnyttast (t.d. ved å tilpasse materiale som er nytta til haldningsskapande tiltak).

Det samordnande knutepunktet bør

- syte for effektiv kommunikasjon og utveksling av informasjon og best mogleg praksis innanfor nettverket,
- syte for at personalet innanfor det haldningsskapande knutepunktet får opplæring i sikrare bruk av Internett og ny direktekopla teknologi (opplæring av opplæringspersonalet),
- syte for teknisk støtte til kandidatstatar som ønskjer å setje i verk haldningsskapande tiltak,
- samordne leveringa av ekspertise og teknisk støtte frå dei samordnande knutepunkta til nye samordnande knutepunkt som vert skipa,
- gjere framlegg om indikatorar og styre innsamlinga, analysen og utvekslinga av statistiske opplysningar om haldningsskapande verksemd, for såleis å vurdere kva innverknad dette har,

- stille infrastruktur til rådvelde for ein felles, omfattande tverrnasjonal base (Internett-portal) med relevant informasjon og relevante haldningsskapande ressursar og forskingsressursar med lokalt innhald (eller eventuelt lokale nettsider), som kan omfatte nyhendenotisar, artiklar og månadlege nyhendebrev på fleire språk, og å syte for at verksemda til forumet for eit sikrere Internett vert gjort synleg,
- utvide sambandet med haldningsskapande verksemd utanfor Europa,
- ta del i forumet for eit sikrere Internett og andre relevante tilskipingar, og samordne innsats og kommentarar frå nettet for haldningsskapande tiltak.

Det skal òg drivast jamførande forskning for å finne ut korleis folk, særleg barn, nyttar ny direktekoplade teknologi. Fleire tiltak på fellesskapsplan kan t.d. omfatte støtte til særskilde barnevennlege Internett-tenester eller ein årleg pris for beste haldningsskapande verksemd.

*VEDLEGG II***RETTLEIANDE UTGIFTSFORDELING**

1.	Motkjemping av ulovleg innhald	25-30 %
2.	Handtering av uønskt og skadeleg innhald	10-17 %
3.	Fremjing av eit sikrare miljø	8-12 %
4.	Haldningsskapande tiltak	47-51 %

VEDLEGG III

GJENNOMFØRINGA AV PROGRAMMET

1. Kommisjonen skal gjennomføre programmet i samsvar med dei tekniske spesifikasjonane i vedlegg I.
2. Programmet vil verte gjennomført gjennom indirekte tiltak som omfattar:
 - a) Tiltak med kostnadsdeling
 - i) Forsøksprosjekt og tiltak for best mogleg praksis. Eingongsprosjekt på område som er relevante for programmet, medrekna prosjekt som demonstrerer best mogleg praksis eller omfattar nyskapande bruk av eksisterande teknologi.
 - ii) Nettverk: nettverk som fører saman ei rekkje ulike aktørar for å sikre at tiltak vert gjennomførde i heile Den europeiske unionen, og for å lette samordningsverksemd og kunnskapsoverføring. Dei kan vere knytte til tiltak for best mogleg praksis.
 - iii) Det skal òg drivast bruksretta forskning på europeisk plan for å finne ut korleis folk, særleg barn, nyttar ny direktekopla teknologi.

Fellesskapsfinansieringa skal normalt ikkje overstige 50 % av prosjektutgiftene. Offentlege organ kan få dekt tilleggsutgiftene sine med opptil 100 %.

- b) Oppfølgingstiltak

Følgjande oppfølgingstiltak skal medverke til gjennomføringa av programmet eller til førebuinga av framtidig verksemd:

- i) Referansemåling og meiningsmålingar skal gje pålitelege data om sikrare bruk av Internett og om ny direktekopla teknologi for alle medlemsstatane, som skal samlast inn ved hjelp av metodar som kan jamførast.
- ii) Teknisk vurdering av teknologi som t.d. filtrering, som skal fremje sikrare bruk av Internett og ny direktekopla teknologi. Vurderinga skal òg ta omsyn til om denne teknologien medverkar til betre personvern, eller ikkje.
- iii) Granskningar til støtte for programmet og programtiltaka, medrekna eigenkontroll og arbeidet til forumet for eit sikrare Internett, eller førebuing til verksemd i framtida.
- iv) Tevlingar om prisar for best mogleg praksis.
- v) Utveksling av informasjon, konferansar, seminar, arbeidsgrupper eller andre møte, og forvaltning av verksemd innanfor nettverket.
- vi) Formidlings-, informasjons- og kommunikasjonsverksemd.

Tiltak som tek sikte på marknadsføring av produkt, prosessar eller tenester, reklameverksemd og salsfremjing, er ikkje medrekna.

3. Utveljinga av tiltak med kostnadsdeling vil byggje på opne innbydingar til framlegg som vert offentleggjorde på Internett-staden til Kommissjonen i samsvar med dei gjeldande finansielle føresegnene.
 4. Dersom det er mogleg, bør søknader om fellesskapsstøtte innehalde ein finansieringsplan som gjev opplysningar om alle sidene ved finansieringa av prosjektet, medrekna den økonomiske støtta som det vert søkt om frå Fellesskapet, og om eventuelle andre søknader om støtte eller eventuell støtte som vert motteken frå andre kjelder.
 5. Oppfølgingstiltak vil verte gjennomførde gjennom tilbodsinnbydingar i samsvar med dei gjeldande finansielle føresegnene.
-